

Между вѣчнитѣ ледове.

В. Гаруѣевъ.

Шестъ години въ Шпицбергенъ.

а пролѣтъ, когато слънцето почне да нагрѣва равнинитѣ на сѣверна Норвегия и слабитѣ произведения на нейната почва — брѣзата-джудже, върбата и брусниката — захванатъ да се раззеленяватъ, безбройни орляци птици прѣлитатъ прѣзъ Нордкапъ за крайния сѣверъ. Малко по-късно, прѣзъ лѣтото, подгонени отъ морското течение отъ сѣверъ, леднитѣ планини достигатъ при сѣвернитѣ брѣгове на Норвегия и донасятъ съ себе си рѣдки гости, каквито въ друго врѣме тамъ не ще видите — бѣли мечки. Каква ли е тази страна, въ която прѣлитатъ птицитѣ и откъдѣто дохождатъ мечкитѣ? — Тази страна е о-въ Шпицбергенъ, единъ отъ най-сѣвернитѣ кѣтове на земното кълбо, откритъ въ края на XVI столѣтие (1596 г.) отъ холандския мореплавателъ Баренцъ. Като нѣкое прѣдно укрѣпление на Европа, този островъ лежи между 76 и 81 градуси въ вълнитѣ на Сѣв. Ледовити океанъ — мраченъ, студенъ, непривѣтливъ. Повече отъ 9 мѣсеца въ годината царува тамъ люта, жестока зима, а високитѣ планини даже и лѣтъ не снематъ своята снѣжна покривка. На острова се